

XIV TAVALINE PÜHAPÄEV A AASTAL

(Esimene lugemine Sk9 ,9-10)

Lugemine prohvet Sakarja raamatust:

Hõiska, Siioni tütar, rõkka rõõmust, Jeruusalemma tütar! Vaata, sinu kuningas tuleb sinu juurde.

Tema on õiglane, tema on abimees, tema on alandlik ja sõidab eesli seljas, emaesli sälu seljas. Ma hävitan Efraimist sõjavankrid ja Jeruusalemmast hobused, sõjaammudki saavad katki murtud. Tema kuulutab rahvastele rahu ning valitseb merest mereni, Eufrati jõest kuni maailma otsani.

See on Jumala Sõna.

(Vastulaul Ps145 , 1-2. 8-9. 10-11.13-14 R:1)

R: Ma ülistan Sind, mu Jumal ja mu Kuningas.

Ma ülistan sind, mu Jumal ja mu Kuningas,

kiidan sinu nime ikka ja igavesti.

Ma tänan sind igal päeval,

kiidan sinu nime ikka ja igavesti.

R:

Issand on armuline ja halastaja,

kannatlik ja suur oma helduse poolest.

Issand on hea kõigile

ja tema halastus on üle kõigi ta tegude.

R:

Issand, sind ülistavad kõik su teod

ja kiidavad kõik sinu pühad.

Nad räägivad su riigi ülevusest

ja kuulutavad sinu vägevusest.

R:

Issand on uskumistväärt kõigis oma sõnades,

helde kõigis oma tegudes.

Issand hoiab kõiki, kes on langemas

ja tõstab sirgu kõik, kes on küüru vajunud.

R:

(Teine lugemine Ro8 ,8-11 9.11-13)

Lugemine püha apostel Pauluse kirjast roomlastele:

Vennad, teie pole lihas, vaid vaimus, kui kord Jumala Vaim teie sees elab. Kui nüüd mõnel teie seast ei ole Kristuse Vaimu, siis tema ei ole Kristuse oma. Sest kui tema, kes ta äratas Jeesuse surnuist üles, elab teie sees, siis teeb tema Vaim ka teie sureliku ihu elavaks. Niisiis, vennad, ei ole meie kohus liha tahtmisi mööda elada, muidu peaksime oma elu liha järgi seadma. Sest kui te elate liha järgi, siis te surete. Aga kui te Vaimu läbi suretate oma ihu teod, siis jääte elama.

See on Jumala Sõna.

(Salm enne evangeeliumi Mt 11,25)

Halleluuja. Ma tänan sind, Isa, taeva ja maa Issand,
et sa oled oma riigi saladuse avaldanud lapsemeelsetele. Halleluuja.

(Evangeelium Mt11 ,25-30)

Lugemine püha Matteuse evangeeliumist:

Jeesus ütles: “Ma tänan sind, Isa, taeva ja maa Issand, et sa oled selle varjanud tarkade ja haritute eest ning ilmutanud selle lapsemeelsetele. Jah, Isa, nii on see olnud sinule meele järgi. Kõik on minu Isa andnud minu kätte, ja keegi ei tunne Poega kui ainult Isa, ja keegi ei tunne Isa kui vaid Poeg ja see, kellele Poeg tahab seda ilmutada.

Tulge minu juurde kõik, kes te olete koormatud ja vaevatud, ning mina annan teile hingamise.

Võtke minu ike enda kanda ja pange mind tähele, sest mina olen tasane ja leplik meelega. Minus leiab teie hing rahu, sest minu ike on hea ja minu koorem kerge.”

See on Issanda Sõna.

Sissejuhatus

Armsad õed ja vennad, sovjeetlikul Venemaal oli kombeks juba lasteaiast ateismi õpetada. Nii käskinud kord kasvataja lastel palvetada, et Jumal annaks neile kommi. Lapsed palvetasid, aga kommi ei kusagil! Mõne aja pärast aga käskinud kasvataja lastel paluda, et isake Stalin annaks neile kommi. Lapsed palvetasid, ja ennäe, kohe toodigi sisse vaagen täis komme.

Seepeale küsinud kasvataja: “Noh, lapsed, kas saite nüüd aru, kes teile kommi andis?” Üks poiss tõstis tubli õpilase kombel käe ja kui talle sõna anti, siis ta vastas: “Jumal saatis meile kommi ja onu Stalin tõi need kohale, aitäh mõlemale...” Tegelikult sai see laps ülesandest päris õigesti aru, sest miks üldse nimetati kohe alguses Jumalat? Ja kui nimetati, siis pidi ju ka tema olema kuidagi sellega seotud, et kommid vaagnale said.

Nii ei tohi ka meie olla kannatamatud, kui Jumal meie palve peale otsekohe ja isiklikult kommi ei too, sest temal on mõnikord kombeks selleks otstarbeks üsna kummalisi tegelasi kasutada; teisest küljest ei ole kõik kommi toovad onud alati Jumala poolt saadetud...

Me loeme patutunnistuse...

Jutlus

Armsad õed ja vennad, kuidas hakkab inimene uskuma Jumalasse? Usuni jõudmine pole tegelikult keeruline. Tuleb lihtsalt väga ausalt paluda: “Jumal, kui sa oled olemas, anna mulle sellest kuidagi teada... anna mulle märk, et sa minust hoolid, anna mulle see sisetunne, et sinu olemasolu on tõenäolisem kui see, et sind ei ole.” – Edasine jääb Jumala hooleks.

Kuid vastus sellele palvele ei ole ettearvatav – kui mina usun, et Jumal on minu palvetele vastanud, siis ei saa ma selle põhjal oletada, et teistele inimestele vastab ta täpselt samamoodi. Muidugi tekib siinkohal kergesti mõtte, et need, kelle otsingutele Jumal ei vasta, ei ole pöördunud tema poole siiralt. Kuid sisuliselt tuleks pigem aru saada, et inimese Looja ei ole oma loodule läbinähtav ega täida kuulekalt iga soovi.

Suhtlemine Jumalaga ei olekski võibolla nii keeruline, kui Jumala ja uskliku inimese vahel ei oleks nii palju teisi inimesi. Alates juba neist, kes panid kirja piibli raamatud, kuni kõigi nendeni, kelle osalusel on tuhandeteks osadeks lahknenu ristikirik just niisugune, nagu usule tulnud inimene selle tänapäeval eest leiab. Esimesele usulisele elamusele järgneb ju kasvamise periood: inimene tahab Jumalast rohkem teada, aga läheb kaua aega, enne kui ta hakkab mõistma, et teada saab ta ennekõike mitte Jumalast, vaid pigem ikka inimestest, ka iseendast, oma nõtrusest ja piiratusest.

Armsad õed ja vennad, kui Jeesus räägib meile lapsemeelsusest ja kergest ikkest, siis kinnitab ta sellega, et Jumalast endast ja tema eesmärkidest ei saagi me siin maailmas eriti palju teada. Isegi kui Jeesuselt endalt küsitakse, millal tuleb maailma lõpp, siis vastab ta, et seda päeva või tundi ei tea keegi, ei inglid taevas ega ka Poeg, ainult Isa üksi. (Mk 13,32).

Ka Jeesus Kristus ise tuli siia maailma Jumala lapsena ja näitas oma eeskujuga korduvalt, et

inimene ei peagi kõike teadma ning võib juurde õppida ja vastavalt sellele muuta oma seisukohti. Nagu me teame, ütles Lunastaja, et tema on tulnud ainult Iisraeli soo kadunud lambaid koguma. Lõpuks aga avanes tema missioon kõigile rahvastele, ka neile, keda ta esmalt lausa koertega võrdles. Just nendest koerukestest, kes laste laualt langevatest raasukestest toitusid (Mt 7, 28), just mittejuutide seast leidis ta palju neid, kelle kohta ta pidi ütleva: niisugust usku pole ma Iisraelist leidnud.

Samuti pidi Jeesus enne oma surma elama läbi tõelise inimliku meeleheite, nii et tema, Jumala Poja huultelt lähtusid sõnad: Mu Jumal, mu Jumal, miks sa oled mind maha jätnud. Kuid tema ju teadis, et ta tõuseb surnuist üles, ta oli seda ise korduvalt ette kuulutanud.

Mida me võime siinkohal Jeesuselt õppida? Seda, et ei kahtlustest ega aeg-ajalt peale tulevast masendusest ei tohi lasta end segada. Usk Jumalasse peab jääma lihtsaks: tema on meid loonud, tema määrab meie saatuse, tema karistab meid meie pattude eest, tema paneb meid proovile, tema annab meile andeks... kui üldse keegi, siis tema – tema peale saame alati loota. Aamen.